

<http://physicsworld.com/cws/article/news/32210>

2007/12/14

یک سینکروترون - کوچک

برا ی اولین بار بک چشممه ی تابش - سینکروترون را نمایش داده اند که آن قدر کوچک است که در یک آزمایشگاه - دانشگاهی جا می شود. جشممهها ی سنتی مثل - دایاموند [1] در بریتانیا و سُلی [2] در فرانسه شتاب دهندهها ی بزرگ ی اند که در آنها با میدانها ی الکتریکی و مغناطیسی باریکهها ی پرانرژی بی از ذرهها ی باردار می سازند. باریکهها ی حاصل را از آرایه ای از میدانها ی مغناطیسی ی بسیارقوی یی می گذرانند و به این ترتیب ذرهها ی باردار تابشها ی شدید ی در طول موجها یی دقیقتاً تنظیم شده می گسینند. این تابش ناحیه ی از تراهرتس تا پرتوی X را می پوشانند.

در طرح - جدید، به درون - یک پلاسمما تپها ی قوی ی لیزر می فرستند. این تپها از اتمها الکترون می کنند و یون های مثبت - باقی مانده میدان - الکتریکی ی شدید ی می سازند که الکترونها در آن شتاب می گیرند. به این ترتیب الکترونها در فاصلهها یی به اندازه یی چند سانتی متر تا انرژیها یی بسیار زیاد شتاب می گیرند. در آزمایش یی که انجام شده توانسته اند الکترونها را تا انرژی یی 1 GeV شتاب دهند و تابش یی با پهنه ای بس آمد - بسیار کم بسازند. طول موج - این تابش را هم می شود به ساده گی با تغییردادن - انرژی یی باریکه یی الکترون تنظیم کرد و به این ترتیب می شود تابشها یی در گستره یی از فروسرخ - دور (تراهرتس) تا پرتوی X - سخت به دست آورد [1]. با این دست گاه می شود تپها یی به پهنا یی فمتو ثانیه (s^{-15}) به دست آورد، که برا ی مطالعه ی فرآیندها ی شیمیایی مناسب اند.

[1] Nature Physics doi:10.1038/nphys811